

Rada Stała KEP: Jan Paweł II podjął zdecydowaną walkę z przypadkami wykorzystywania seksualnego dzieci i małoletnich

Jan Paweł II zgodnie z nabywaną wiedzą podjął zdecydowaną walkę z przypadkami wykorzystywania seksualnego dzieci i małoletnich przez niektórych duchownych oraz wprowadził obowiązujące w całym Kościele normy rozliczania tego typu przestępstw – piszą członkowie Rady Stałej Konferencji Episkopatu Polski w Stanowisku wobec działań Jana Pawła II odnoszących się do przestępstw seksualnych wobec małoletnich.

Członkowie Rady Stałej KEP podkreślają, że medialny atak na św. Jana Pawła II i jego pontyfikat znajduje swoją przyczynę m.in. w nastawieniu do jego nauczania, wyrażonego chociażby w encyklikach *Redemptor hominis* i *Veritatis splendor*, a także w głoszonej przez niego teologii ciała, „co nie odpowiada współczesnym ideologiom propagującym hedonizm, relatywizm i nihilizm moralny”.

W dalszej części Stanowiska biskupi zwracają uwagę na konsekwentnie podejmowane przez Jana Pawła II działania w kwestii przeciwdziałania przypadkom wykorzystywania seksualnego małoletnich. Wprowadzony przez Jana Pawła II w 1983 roku nowy „Kodeks Prawa Kanonicznego” jednoznacznie zobligował przełożonych kościelnych do karania sprawiedliwą karą członków kleru, będących sprawcami wykorzystania seksualnego małoletnich, łącznie z wydaleniem ich ze stanu duchownego. Z kolei w 1992 roku Jan Paweł II ogłosił „Katechizm Kościoła Katolickiego”, który w art. 2389 stwierdza, że „nadużycia seksualne popełniane przez dorosłych na dzieciach lub młodzieży powierzonych ich opiece” są grzechem, będącym „jednocześnie gorszącym zamachem na integralność fizyczną i moralną młodych, którzy będą nosić jego piętno przez całe życie, oraz pogwałceniem odpowiedzialności wychowawczej”.

Biskupi przypominają również, że po wizycie *ad limina* episkopatu USA w 1993 roku Jan Paweł II napisał w liście do biskupów amerykańskich: „kanoniczne kary, które są przewidziane za niektóre przestępstwa i wyrażają społeczną dezaprobatę wobec zła, są w pełni uzasadnione”. Następnie, w 1994 roku Jan Paweł II wydał indult dla Kościoła w USA, na mocy którego podniósł wiek ochrony osób małoletnich z 16 do 18 lat i wydłużył okres przedawnienia przestępstw wykorzystania seksualnego małoletnich do 10 lat od ukończenia 18. roku życia przez osobę skrzywdzoną. W 1996 roku, Papież wydał podobny indult dla Kościoła w Irlandii – czytamy w Stanowisku.

Biskupi zwracają uwagę, że w 2001 roku Jan Paweł II wydał dokument *Sacramentorum sanctitatis tutela* dla całego Kościoła, który uznaje krzywdę wyrządzoną dziecku w sferze seksualnej za jedno z najcięższych przestępstw kościelnych. Na mocy tego dokumentu Papież ustanowił jurysdykcję Stolicy Apostolskiej nad wszystkimi przypadkami wykorzystania seksualnego małoletnich od momentu uprawdopodobnienia się przestępstwa i nakazał jego zgłoszenie do Kongregacji Nauki Wiary. Odtąd postępowania karne prowadzone w tych sprawach zostały zarezerwowane Stolicy Apostolskiej i po dzień dzisiejszy pozostają pod jej ścisłą kontrolą. „Decyzja ta pokazała, że Jan Paweł II zdał sobie sprawę ze skali i globalnego charakteru kryzysu spowodowanego wykorzystaniem seksualnym dzieci i młodzieży. Ta zmiana w stosowaniu i egzekwowaniu prawa była prawdziwie precedensowa. Z perspektywy czasu widać, że okazała się ona punktem przełomowym w walce Kościoła z przestępstwami seksualnymi we własnych szeregach. W ślad za tymi decyzjami Jana Pawła II Stolica Apostolska zobowiązała wszystkie Episkopaty do wprowadzenia szczegółowych norm postępowania w takich przypadkach” – czytamy w

Stanowisku.

„Z przedstawionych działań Jana Pawła II wobec ujawniającego się coraz wyraźniej kryzysu wyłania się obraz Pasterza, który odważnie i zdecydowanie pragnął się z nim zmierzyć, będąc równocześnie świadomy, że kryzys ten może zagrozić zdolności Kościoła do właściwego pełnienia jego misji w świecie” – piszą członkowie Rady Stałej KEP. Podkreślają jednocześnie, iż Papież uważał, że tylko „Kościół, stawiający czoła problemowi wykorzystywania z jasnością i determinacją” może również pomóc społeczeństwu przeciwstawić się pladze przestępstw seksualnych wobec małoletnich i bezbronnych.

„Widząc, że wobec tego problemu punktowe odpowiedzi nie są wystarczającym rozwiązaniem, w 2001 roku Papież podjął decydujący krok i zmienił prawo, które stało się narzędziem dla całego Kościoła. Tą zmianą uruchomił proces oczyszczania Kościoła, kontynuowany przez jego następców: papieży Benedykta XVI i Franciszka” – czytamy w Stanowisku Rady Stałej KEP.